Căldură mare… (de la pompe de înaltă eficiență….) | Luisiana Dobrinescu

Legea nr. 261/2023 care introduce cota de 5% pentru lemnul de foc, panourile fotovoltaice și sistemele de încălzire, excelează prin ambiguitate și contradicții cu Directiva de TVA însăși.

Pe scurt, legea extinde nepermis lista bunurilor pentru care urmează a se aplica mai sus menționata cotă redusă de taxă și trădează deficiențe mari în ceea ce privește capacitatea legiuitorului de a anticipa problemele de implementare.

Procesul legislativ – de la Senat la Camera Deputaților și apoi la promulgare – a implicat în mod continuu amendamente, astfel încât forma inițială a legii este de nerecunoscut – raportată la intenției exprimată în propunerea inițială.

Anexa III a Directivei TVA, punctul 22, dă dreptul statelor membre de a aplica o cotă redusă de taxă pentru ”livrarea și instalarea de sisteme de încălzire cu emisii scăzute de înaltă eficiență care se încadrează în valorile de referință pentru emisiile de PM stabilite în anexa V la Regulamentul (UE) 2015/1189 al Comisiei”.

În forma actuală a Legii 216/2023 sunt incluse și pompele de căldură – aparent fără a fi condiționate a îndeplini condițiile de emisii scăzute și de maximă eficiență. Pentru o interpretare în acord cu Directiva de TVA, recomandăm contribuabililor să aplice cota redusă doar pentru astfel de pompe de căldură, fiind cunoscute situații în care legiuitorul român nuanțează ulterior textul legii – prin norme, circulare etc – cu efect retroactiv.

O altă problemă este legată de tușa absolut originală a

legiuitorului român de a transpune condiționarea impusă de Directivă ca utilizarea dispozitivelor achiziționate cu o cotă redusă de taxă pentru să se facă exclusiv pentru locuințe și pentru clădirile administrației publice (inclusiv spitale, …)..

Legea 216 pare că permite aplicarea cotei de 5% și pentru dispozitivele ce urmează a fi ”revândute” de către dezvoltatorii imobiliari, cu toate că acestea ar fi incluse în livrarea bunurilor imobile în ansamblul lor, operațiune care are un tratament fiscal distinct (5% sau 19%), de la care nu se poate deroga.

Ultima și cea mai gravă dintre problemele legii 216 constă în dificultatea implementării acesteia, din perspectiva declarațiilor pe proprie răspundere la care i-a obligat pe cumpărători.

Atât de mult s-au modificat în număr și în conținut anexele legii 216 pe drumul de la Senat la Camera Deputaților și apoi la Președinte, încât în Monitorul Oficial legea s-a publicat fără anexe!

La o zi distanță, printr-o rectificare, au apărut și anexele, una destinată persoanelor juridice care achiziționează panouri fotovoltaice dispozitive de înaltă eficiență și una destinată persoanelor fizice care achiziționează aceleași bunuri, însă în alte scopuri decât pentru locuințe. Anexa necesară persoanelor fizice care achiziționează rumegușuri, deșeuri și resturi de lemn neaglomerate, a dispărut complet – dar sunt convinsă că acestea vor fi foarte încântate când li se va solicita o compunere liberă pe această temă, de către comerciantul care le vinde lemnul de foc.

Din păcate, îmi este evident că, eșuând a redacta un text clar de lege, legiuitorul român, cu toate comitetele și comițiile sale de specialitate, este departe de a-și imagina cât de dificil le va fi comercianților de a colecta declarații pe

proprie răspundere de la cumpărători, de a le arhiva și de a avea dovada credibilă a faptului că dispozitivele tocmai vândute sunt în mod real utilizate pentru reparații, locuințe, etc.

Nu mai vorbim despre faptul că de multe ori cei care cumpărară echipamentele sunt prestatorii de servicii contractați și nu proprietarii locuinței, care vor fi ori reticenți să semneze așa ceva ori nepăsători, motiv pentru care vor oferi informații aproximative.

Nu în ultimul rând, cum ar putea o inspecție fiscală să verifice corectitudinea aplicării cotei reduse? Probabil că resursa din ce în ce mai puțin numeroasă a organelor de inspecție se vor duce în controale la fața locului la case și condominii să identifice dacă, cu ani în urmă, un anume panou fotovoltaic sau pompă de căldură a fost achiziționat în mod corect cu 5%.

În realitate, clienții vor da declarațiile pe proprie răspundere cele mai favorabile lor, iar comercianții vor face față unei birocrații știute a fi inutilă.

Vom face o analiză aparte despre dilemele dezvoltatorilor imobiliari – acolo lipsa de înțelegere a legiuitorului nostru față de drept în general și nu doar față de dreptul fiscal, este de-a dreptul caragialească.panouri